

«Ο μικρός πρίγκηπας και η αλεπού»

«Καλημέρα», είπε η αλεπού. «Καλημέρα», απάντησε ευγενικά ο μικρός πρίγκηπας, που στράφηκε μα δεν είδε τίποτα. «Εδώ είμαι», είπε η φωνή, «κάτω απ' τη μηλιά...» «Ποια είσαι;», είπε ο μικρός πρίγκηπας. «Είσαι πολύ όμορφη...» «Είμαι μια αλεπού», είπε η αλεπού. «Έλα να παίξεις μαζί μου», της πρότεινε ο μικρός πρίγκηπας. «Είμαι τόσο λυπημένος...». «Δεν μπορώ να παίξω μαζί σου», είπε η αλεπού. «Δεν είμαι εξημερωμένη». «Α! συνγνώμη» έκανε ο μικρός πρίγκηπας. Αλλά μετά από σκέψη πρόσθεσε: «Τι σημαίνει «εξημερώνω»;» ...

«Είναι κάτι πολύ ξεχασμένο», είπε η αλεπού. «Σημαίνει «δημιουργώ δεσμούς»». «Δημιουργώ δεσμούς;» «Βέβαια», είπε η αλεπού. «Για μένα, ακόμα δεν είσαι παρά ένα αγοράκι εντελώς όμοιο με εκατό χιλιάδες άλλα αγοράκια. Και δεν σ' έχω ανάγκη. Και δεν μ' έχεις ανάγκη ούτε κι εσύ. Για σένα, δεν είμαι παρά μια αλεπού όμοια με εκατό χιλιάδες αλεπούδες. Όμως, αν μ' εξημερώσεις, θα'χουμε ανάγκη ο ένας τον άλλο. Θα'σαι για μένα μοναδικός στον κόσμο, θα'μαι για σένα μοναδική στον κόσμο...» «Αρχίζω να καταλαβαίνω», είπε ο μικρός πρίγκηπας. «Υπάρχει ένα λουλούδι... νομίζω ότι με έχει εξημερώσει...»

«Μπορεί», είπε η αλεπού. ... Αλλά η αλεπού ξαναγύρισε στην ιδέα της: «Η ζωή μου είναι μονότονη. Κυνηγώ κόττες, οι άνθρωποι με κυνηγούν. Όλες οι κόττες μοιάζουν μεταξύ τους, κι όλοι οι άνθρωποι μοιάζουν μεταξύ τους. Έτσι πλήττω λιγάκι. Αλλά αν μ' εξημερώσεις, η ζωή μου θα 'ναι σα φωτισμένη απ' τον ήλιο. Θ' αναγνωρίζω έναν ήχο βημάτων που θα 'ναι διαφορετικός απ' όλους τους άλλους. Τ' άλλα βήματα με κάνουν να ξαναγυρνώ κάτω απ' τη γη. Τα δικά σου θα με καλούν σα μουσική να βγω απ' την υπόγεια φωλιά μου. Και μετά, κοίτα! Βλέπεις εκεί κάτω τους κάμπους με το στάρι; Εγώ δεν τρώω ψωμί. Το στάρι εμένα μου είναι άχρηστο. Οι κάμπου του σταριού δεν μου θυμίζουν τίποτα. Κι αυτό είναι θλιβερό. Αλλά έχεις μαλλιά χρυσαφιά. Έτσι θα 'ναι θαυμάσια, αν μ' εξημερώσεις! Το στάρι, που είναι χρυσαφί, θα με κάνει να σε θυμάμαι. Και θα μ' αρέσει ν' ακούω τον άνεμο στα στάρια...» Η

αλεπού σώπασε και κοίταξε για πολύ το μικρό πρίγκηπα: «Σε παρακαλώ ...εξημέρωσέ με!», είπε. ... Έτσι ο μικρός πρίγκηπας εξημέρωσε την αλεπού. Κι όταν πλησίασε η ώρα της αναχώρησης: «Α!» είπε η αλεπού... «θα κλάψω». «Εσύ φταις», είπε ο μικρός πρίγκηπας, «εγώ δεν ήθελα καθόλου το κακό σου, αλλά θέλησες να σ' εξημερώσω». «Ναι σίγουρα», είπε η αλεπού. «Αλλά θα κλάψεις!», είπε ο μικρός πρίγκηπας. «Ναι σίγουρα», είπε η αλεπού. «Τότε δεν κερδίζεις τίποτα!» «Κερδίζω», είπε η αλεπού, «εξ αιτίας του χρώματος που έχει το στάρι.» Μετά πρόσθεσε. «Πήγαινε να ξαναδείς τα τριαντάφυλλα, θα καταλάβεις ότι το δικό σου είναι μοναδικό στον κόσμο, θα ξανάρθεις να μ' αποχαιρετήσεις, κι εγώ θα σου χαρίσω ένα μουσικό.»

Ο μικρός πρίγκηπας πήγε να δει τα λουλούδια ... και ξανάρθε στην αλεπού: «Αντίο» είπε. «Αντίο», είπε η αλεπού. «Να το μουσικό μου. Είναι πολύ απλό: **μόνο με την καρδιά βλέπεις καλά. Την ουσία δεν την βλέπουν τα μάτια.**» «Την ουσία δεν την βλέπουν τα μάτια», επανέλαβε ο μικρός πρίγκηπας, για να το θυμάται. «Ο χρόνος που έχασες για το τριαντάφυλλό σου αυτός είναι που κάνει το τριαντάφυλλό σου τόσο σημαντικό.» «Ο χρόνος που έχασα για το τριαντάφυλλό μου...», έκανε ο μικρός πρίγκηπας, για να το θυμάται. «Οι άνθρωποι ξέχασαν αυτή την αλήθεια», είπε η αλεπού. «Αλλά εσύ δεν πρέπει να το ξεχάσεις. Γίνεσαι για πάντα υπεύθυνος γι' αυτό που έχεις εξημερώσει. Είσαι υπεύθυνος για το τριαντάφυλλό σου...» «**Είμαι υπεύθυνος για το τριαντάφυλλό μου**», επανέλαβε ο μικρός πρίγκηπας, για να το θυμάται.

«Ο μικρός πρίγκηπας και η αλεπού» Θεατρικό παιχνίδι ρόλων

Αλεπού: «Καλημέρα»

Μικρός πρίγκηπας: «Καλημέρα»

Αφηγητής: Καλημέρα, απάντησε ευγενικά ο μικρός πρίγκηπας, που στράφηκε μα δεν είδε τίποτα.

Αλεπού: «Εδώ είμαι, κάτω απ' τη μηλιά...»

Μικρός πρίγκηπας: «Ποια είσαι; Είσαι πολύ όμορφη...»

Αλεπού: «Είμαι μια αλεπού»

Μικρός πρίγκηπας: «Έλα να παίξεις μαζί μου. Είμαι τόσο λυπημένος...».

Αλεπού: «Δεν μπορώ να παίξω μαζί σου Δεν είμαι εξημερωμένη».

Μικρός πρίγκηπας: «Α! συνγνώμη. Τι σημαίνει «εξημερώνω»;» ...

Αλεπού: «Είναι κάτι πολύ ξεχασμένο. Σημαίνει «**δημιουργώ δεσμούς**»».

Μικρός πρίγκηπας: «Δημιουργώ δεσμούς;»

=

Αλεπού: «Βέβαια. Για μένα, ακόμα δεν είσαι παρά ένα αγοράκι εντελώς όμοιο με εκατό χιλιάδες άλλα αγοράκια. Και δεν σ' έχω ανάγκη. Και δεν μ' έχεις ανάγκη ούτε κι εσύ. Για σένα, δεν είμαι παρά μια αλεπού όμοια με εκατό χιλιάδες αλεπούδες. Όμως, αν μ' εξημερώσεις, θα'χουμε ανάγκη ο ένας τον άλλο. Θα 'σαι για μένα μοναδικός στον κόσμο, θα'μαι για σένα μοναδική στον κόσμο...»

Μικρός πρίγκηπας: «Αρχίζω να καταλαβαίνω. Υπάρχει ένα λουλούδι... νομίζω ότι με έχει εξημερώσει...»

Αλεπού: «Μπορεί... Η ζωή μου είναι μονότονη. Κυνηγώ κότες, οι άνθρωποι με κυνηγούν. Όλες οι κότες μοιάζουν μεταξύ τους, κι όλοι οι άνθρωποι μοιάζουν μεταξύ τους. Έτσι πλήττω λιγάκι. **Αλλά αν μ' εξημερώσεις, η ζωή μου θα 'ναι σα φωτισμένη απ' τον ήλιο. Θ' αναγνωρίζω έναν ήχο βημάτων που θα 'ναι διαφορετικός απ' όλους τους άλλους. Τ' άλλα βήματα με κάνουν να ξαναγυρνάω κάτω απ' τη γη. Τα δικά σου θα με καλούν σα μουσική να βγω απ' την υπόγεια φωλιά μου. Και μετά, κοίτα! Βλέπεις εκεί κάτω τους κάμπους με το στάρι; Εγώ δεν τρώω ψωμί. Το στάρι εμένα μού είναι άχρηστο. Οι κάμπους του σταριού δεν μου θυμίζουν τίποτα. Κι αυτό είναι θλιβερό. Αλλά έχεις μαλλιά χρυσαφιά. Έτσι θα 'ναι θαυμάσια, αν μ' εξημερώσεις! Το στάρι, που είναι χρυσαφί, θα με κάνει να σε θυμάμαι. Και θα μ' αρέσει ν' ακούω τον άνεμο στα στάρια...»**

Αφηγητής: Η αλεπού σώπασε και κοίταξε για πολύ το μικρό πρίγκηπα

Αλεπού: «Σε παρακαλώ ...εξημέρωσέ με!»

Αφηγητής: Έτσι ο μικρός πρίγκηπας εξημέρωσε την αλεπού.

=

Αφηγητής: Κι όταν πλησίασε η ώρα της αναχώρησης:

Αλεπού: «Α! Θα κλάψω».

Μικρός πρίγκηπας: «Εσύ φταις. Εγώ δεν ήθελα καθόλου το κακό σου, αλλά θέλησες να σ' εξημερώσω».

Αλεπού: «Ναι σίγουρα»

Μικρός πρίγκηπας: «Αλλά θα κλάψεις!»

Αλεπού: «Ναι σίγουρα»

Μικρός πρίγκηπας: «Τότε δεν κερδίζεις τίποτα!»

Αλεπού: «Κερδίζω! Εξ αιτίας του χρώματος που έχει το στάρι. Πήγαινε να ξαναδείς τα τριαντάφυλλα, θα καταλάβεις ότι το δικό σου είναι μοναδικό στον κόσμο, θα ξανάρθεις να μ' αποχαιρετήσεις, κι εγώ θα σου χαρίσω ένα μυστικό.»

Αφηγητής: Ο μικρός πρίγκηπας πήγε να δει τα λουλούδια ... και ξανάρθε στην αλεπού.

=

Μικρός πρίγκηπας: «Αντίο»

Αλεπού: «Αντίο. Να το μυστικό μου. Είναι πολύ απλό: **μόνο με την καρδιά βλέπεις καλά. Την ουσία δεν την βλέπουν τα μάτια.**»

Μικρός πρίγκηπας: «Την ουσία δεν την βλέπουν τα μάτια»,

Αφηγητής: «Την ουσία δεν την βλέπουν τα μάτια» επανέλαβε ο μικρός πρίγκηπας, για να το θυμάται.

Αλεπού: «Ο χρόνος που έδωσες στο τριαντάφυλλό σου, αυτός είναι που κάνει το τριαντάφυλλό σου τόσο σημαντικό.»

Μικρός πρίγκηπας: «Ο χρόνος που έδωσα στο τριαντάφυλλό μου...»

Αφηγητής: «Ο χρόνος που έδωσα στο τριαντάφυλλό μου...» είπε ο μικρός πρίγκηπας, για να το θυμάται.

Αλεπού: «Οι άνθρωποι ξέχασαν αυτή την αλήθεια. Αλλά εσύ δεν πρέπει να το ξεχάσεις. **Γίνεσαι για πάντα υπεύθυνος γι' αυτό που έχεις εξημερώσει.** Είσαι υπεύθυνος για το τριαντάφυλλό σου...»

Μικρός πρίγκηπας: «Είμαι υπεύθυνος για το τριαντάφυλλό μου»,

Αφηγητής: «Είμαι υπεύθυνος για το τριαντάφυλλό μου» επανέλαβε ο μικρός πρίγκηπας, για να το θυμάται.

Όλοι μαζί: **Μόνο με την καρδιά βλέπεις καλά. - Γίνεσαι για πάντα υπεύθυνος γι' αυτό που έχεις εξημερώσει.**